

YENİ AZƏRBAYCAN

<http://www.yeniazərbaycan.com>

Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi Azərbaycan xalqının milli sərvətidir

Günel ABBAS

Üzeyir Hacıbəylinin və Məhəmməd Füzulinin yaradıcılıq məhsulu olan “Leyli və Məcnun” tamaşasının səhnəyə qoyulmasından 114 il ötür. Bu münasibətlə Akademik Opera və Balet Teatrında “Leyli və Məcnun” operası nümayiş etdirilir. Sərt karantin rejimi sona çatandan “Leyli və Məcnun” opera tamaşası na dördüncü gəlişimdir.

Nədənsə teatrlar fəaliyyətə başlayandan xüsusilə də Opera və Balet Teatrında bir tamaşanı da ötürmək istəmirəm.

Bu dəfə bir az da həyəcanlıyam. Elə zaldakı hər kəsin üzündən eyni ifadə oxunur. Tamaşanın xəbərini eşidənlər teatra axın edib. Hətta vəziyyət o yerdədir ki, Norveçdən gələn qonaq tamaşadan əvvəl kassada biletdə tapı bilmirdi. Ancaq teatr rəhbərliyi xüsusi diqqətlə ona öyləşməsi üçün uyğun yer tapdı.

Nəhayət, sərt karantin rejimi dövründə ilk tamaşanın nümayişi başlayır. Səhnəmizin Məcnununu canlı-canlı izləmək insana bir başqa zövq verir. Bilirəm ki, bu tamaşanın hər nümayişi bir tarixdir. Biz də burada iştirak edirik və zaldakı tamaşaçılarla bərabər tarixi anı yaşayırıq.

Məcnunun görüşünə gəlmişik...

Məcnun müvəqqəti ayrılıqdan sonra səhnədədir. Bu bir müddət əvvəl Şuşaya Üzeyir bəyin görüşünə, Füzuliyə “salama” gedən xalq artisti Mənsüm İbrahimovdur. Leyli rolunu əməkdar artist Arzu Əliyeva ifa edir. Məcnununa qovuşan Leylinin üzündəki xoşbəxtlik işığı bütün zalı aydınladır. Əslində zalda öyləşən hər kəsin çöhrəsində eyni ifadə görünür. Mənsüm İbrahimovun ilk zəngüləsi beynimin dərinliklərində yatan Şuşa təəssüratlarını oyadır. Aradabir tamaşadan ön sevdiyim hissələri telefonumun yaddaşına köçürürəm.

Əvvəlcə zalda gözüme dəyən iki boş yer də fasilədən sonra tutulub.

Eyni məkanda oturmağı sevməsəm də, bu dəfə vaxtın necə keçdiyini bilmirəm. Hətta tamaşanın bitməsinə istəmirəm. Bilirəm ki, növbəti hissədə sevgili həsrətinə dözə bilməyən Leylinin, ardınca da Məcnunun ölüm səhnələri tamaşanın sonu olacaq...

Məcnunun naləsi tamaşaçıları kövrəldir

Son səhnə olduqca təsirlidir. Cananın həsrətinə dözməyib səhraya düşən Məcnun Leylinin ölümündən hali olub qəbiristanlığa gəlir. Bir-bir məzarlar üzərində yazılan adları

oxuyur, sevgilisini axtarır. Bundan əvvəl eyni səhnəni üç dəfə izləsəm də, tamaşaçılardan kiminsə ağladığını şahidi olmamışdım. Bu dəfə yanındakı xanım dəsmalını çıxarıb “bu səhnə məni çox kövrəldi” dedi, gözümdə parlayan yaş Məcnunun öz işinin öhdəsindən necə ustalıqla və məharətlə gəldiyini təsdiq edirdi.

Mənsüm İbrahimovun həzin səsinə Məcnunun zəngülələri, xüsusilə də naləsi özünəməxsus, orijinal səslənir. Buna görə də təsirlənməmək mümkün deyil.

Bütün pərdələri ürəklə və xüsusilə maraqla izləyənlər son pərdəni ayaq üstə alqışlayırlar. Bir ağızdan “eşq olsun” deyə ifaçıları təbrik edirlər.

Üzrlərindəki ifadədən anlaşılır ki, onlar da ən az bizim qədər xoşbəxt dirlər.

Hər kəs sıraya düzülür

Qrim otağının qarşısında təbrik edənlər və xatirə şəklində çəkdirmək istəyənlər sıraya düzülüb tıxac yaratmışdılar. Tamaşaçılar seyrələndən sonra yaxınlaş “Qarabağ trio-su”nun üç məşhur adamını, uzun illər mədəniyyətimizi dünya səhnələrində təmsil edən, bu yükü öz çiyinlərində layiqlə daşıyan sənətkarları təbrik edirdim.

143-cü dəfə Məcnun kimi səhnəyə çıxdım

İki illik fasilədən sonra səhnədə

143 dəfə Məcnun...

Mənsüm İbrahimov: Şuşada Məcnun kimi səhnəyə çıxıb bütün tamaşanı ifa etmək istəyirəm

rik, zaldakı ülvi sevgini çatdırırıq. Bu alqışlar Üzeyirsevərlərin Məcnunu tamaşaçısına sevdiren Mənsüm İbrahimov, Leylinin ifaçısı və ümumilikdə truppının əməyinə tuşlanmış alqışlar idi. Pərdələr bir-bir enərkən Məcnunun üzündə şükür ifadəsi oxunur. Leylisinə qovuşmasa da, uzun pandemiya dövründən sonra teatra qovuşan Məcnun öz sevinçini gizlədə bilmir. Həm üzərindəki məsuliyyət yükünün götürüldüyü, həm də uzun müddət sonra səhnədə çıxış etdiyi üçün xoşbəxtdir.

Hər kəs təsirli tamaşa üçün ifaçıları təbrik etməyə gedir. Səhnənin arxasında Xalq artistləri Mənsüm İbrahimov, Elçin Həşimov, əməkdar artistlər Elnur Əhmədov, Elnur Zeynalov və Arzu Əliyeva dayanıblar.

Məcnunu ifa edən Mənsüm İbrahimovla söhbətləşirik. O qeyd edir ki, gənclərin önə çəkilməsi üçün bir neçə ildir fəal səhnədən çəkilib: “Təklifimə əsasən hazırda iyirmiyyə yaxın muğam müsabiqəsi qalibi opera səhnəsində çıxış edir. Əksəriyyəti də baş rol ifa edirlər, həmişə onlara bu işlərdə dəstək oluram. Çünki bu zəncir qırılmadan davam etməlidir. Tamaşaçıların da istəyi ilə ildə bir-iki dəfə ustad dərsi kimi öz tələbələrəmlə səhnədə ifa edirdim. Səhnəni öz yetirmələrimlə bölüşmək məni qürurlandırır.

İki böyük dahinin əsərini ifa etmək də mənim üçün böyük fəxrdir. 143-cü dəfə Məcnun kimi səhnəyə çıxsam da, bu əsərə heç vaxt səthi yanaşmamışam. Mənə elə gəlir ki,

hiss etdirək. Şəkil çəkdirmək üçün sıraya düzülən tamaşaçılar da sənət-kara olan məhəbbətin təzahürüdür. Üzeyir bəyin musiqi irsi əbədiyaşardır və mədəniyyətimizdə bir sütun olaraq qalacaq. Xoşbəxtik ki, bu dərcədə fəlsəfi və qiymətli əsərin bir neçə illəri də bizim adımız ilə bağlıdır”.

Orkestrin yeganə kaman ifaçısı...

Bayaqdan üzündə razılıq ifadəsi ilə bizi dinləyən əməkdar artist Elnur Əhmədov da söhbətə qoşulur. Orkestrin yeganə kaman ifaçısı bildirir ki, dahi Üzeyir bəyin əsəri 114 il keçsə də, anlaşıqla qarşılıdır: “Mənsüm İbrahimovla ifa etdiyimiz hər konsert kimi bu tamaşa da çox gözəl alındı. Elçin Həşimovla opera teatrında bütün tamaşaları sevə-sevə ifa edirik. Bu teatr mənim üçün böyük bir məbədəghədir. 1998-ci ildə “Uzun ömrün akkordları” filmindəki səhnədə kamança da yer alıb, ancaq sonradan orkestrdən çıxarılib. Hazırda orkestrdə yeganə kaman ifaçısı olduğum üçün opera teatrının rəhbərliyinə və Mənsüm İbrahimova öz təşəkkürümü bildirirəm. Qarabağlı kimi üçümüzün də ən böyük arzusu işğaldan azad olunan torpaqlarımızda ifa etmək idi və buna nail olduq. İnanıram ki, tezliklə bütöv tamaşanı Cıdır düzündə, Üzeyir bağında, Qarabağımızın digər bölgələrində səhnələşdirəcəyik”.

Qeyd edək ki, tamaşada əsas partiyaları Xalq artisti Mənsüm İbrahimov (Məcnun) və əməkdar artist Arzu Əliyeva (Leyli) ifa ediblər. Tamaşada, həmçinin Əməkdar artistlər Elnur Zeynalov (Məcnunun atası), Cahangir Qurbanov (Nöfəl), Nurlan Namazov (İbn Səlam), Nəzər Bəylərov (Zeyd) və başqaları iştirak ediblər. Opera tamaşasının Əməkdar incəsənət xadimi, Prezident mükafatçısı Sevil Hacıyeva idarə edib. Tamaşanın quruluşçu rejissoru Hafiz Quliyevdir.

hər dəfə Üzeyir bəyin ruhunun qarşısında imtahan verirəm və hər dəfə ilk tamaşa kimi eyni həyəcanla, zövqlə ifa edirdim. Tamaşada yaşanan anlaşıqlı xalqımızın milli mədəniyyətimizə, operamıza olan diqqət və qayğısının göstəricisidir. Qələbədən sonra Məcnunu daha xoşal ifa etdim. Çünki Üzeyir bəyin yurdu olan Şuşamız azaddır, Qarabağımız, Ağdamımız azaddır. Bu əsərdən bir parça olan görüş pərdəsini Üzeyir bağında ifa etdim. İndi arzum odur ki, Şuşada Məcnun kimi səhnəyə çıxıb bütün tamaşanı ifa edim. Bu arzumuzun reallaşmasına çox az qalıb. Sonda bütün kollektiv və teatr rəhbərliyinə təşəkkür edirəm. Çünki bu kollektiv işidir və hər kəs tamaşanın ən yaxşı şəkildə sonlanması üçün səfərbər olmuşdu”.

Tamaşaçı Məcnunu çoxdan gözləyib

Xalq artisti Elçin Həşimov deyir ki, Şuşa ilinin başlanğıcında Üzeyir Hacıbəylinin tamaşasını ifa etmək qürurverici hissidir: “1999-cu ildən bəri Mənsüm müəllimlə bir yerdə ifa edirik. Tamaşaya bir neçə gün qalmış bizə zəng edib biletlərin bitməsinə xəbər edirdilər. Bu o deməkdir ki, tamaşaçı Mənsüm müəllimin ifasında bu tamaşanı izləməyi çoxdan gözləyib. Çalışdıq ki, tamaşaçılara istədikləri ifanı nümayiş etdirə bilək, onlara Üzeyir bəyin ruhunu